

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DE SKAL GLÆDE SIG

Hvem er det, der skal glæde sig?

Det er den, der sår, og den, der høster. Det er nu sagt om dem, der sår og høster himmeriges sæd, men nu vil jeg låne ordet et øjeblik og anvende det på vore menneskelige forhold.

Der skal sås, for at der kan blive noget at høste. Livet er en uafbrudt vekslende af det at øve en indsats og tage resultater af denne hjem. Det er det, der holder os alle i sving, og vi passer som regel ret godt på, at vi får vort resultat af vor indsats. Det er egoistisk, men som samfundet er indrettet, er vi nød til det. Jens Hansen kan ikke sige: »Lad Hans Madsen bare høste mit korn, jeg kan gå hen og høste et andet sted, eller jeg kan helt lade være med at høste«. Ingen af delene går an. Vi må sørge for at bjerge resultatet af vore anstrengelser for at kunne opretholde livet og fortsætte vort virke. Men der er en side ved tilværelsen, hvor det ikke er nødvendigt, at hver får sit. En sår, og en anden høster, d. v. s., at vore værdier blandes, at vi giver uden at vide, om vi får noget igen, og at vi får uden at have givet noget. Det er vort store menneskelige fællesskab, hvor vi ikke går og fører regnskab med mit og dit; og det er godt, vi har det, ellers gik vi til grunde i knaldegoisme. Man kan ikke glæde sig over det, om en anden høster ens korn og kører det

hjem i sin lade, fordi vi i denne verden har begrebet mit og dit; men vi kan glæde os oprigtigt i hin fællesskabets verden, når det hænder, at en anden finder en god lille plet på marken, hvor han høster noget, vi har sået. Vi kan alle godt lide at høste gode ting. Derfor skal vi også alle være flittige til at så, og at så den gode sæd uden smålig beregning, om nu nogen opdager, at vi har sået den.

Den gode sæd, ja; thi der er alt for mange, der går og sår noget værre stads iblandt. Hædefuldhed, mistro, surhed, alt sammen noget, der synes at have en meget høj spiringsprocent og let ved at finde et sted, hvor det kan fæste rod. Se, det kommer der ingen glæde af. Ja, måske nok den satans glæde, der lever i ondskab og skadefryd; men den er det aldrig værd at lægge sig efter. Derfor du menneskebarn, du skal så langs alle livets stier, du færdes på, så det rene, det lyse, tillid, kærlighed; der kommer nogen og høster det; træffer du dem, når de plukker skønne blomster på din grøftekant, så kan I glæde jer tilsammen. Træffer du dem ikke, så glæd dig over de blomster, du finder, hvor du ikke har sået; du må gerne have dem; de er sået til mennesket, der kom forbi.

N. P. P.

„Ta’r du imod dagen som en gave fra Gud?“

Af tandlæge Uffe Jørgensen, Vordingborg.

For nogen tid siden vågnede jeg en morgen op ude i mit sommerhus, tung i hovedet og alt andet end morgenfrisk. Med det ene øje på klem konstaterede jeg, at kl. var 7,45, altså for så vidt på høje tid at stå op; og med den øvrige røt ringe rest af mit bevidsthedsliv, gjorde jeg mig klart, hvor nederdrægtigt og brutalt livet handlede med mig — at man virkelig nu om kort tid skulle være nødt til at stå op, for med møje at slæbe sig gennem en hel lang dag, før man atter kunne få lov til at lægge sig til hvile. — Udmattet af så megen tankevirksomhed var jeg lige ved at blunde ind igen, da jeg pludselig hørte en høj, klar stemme sige: »Tar du imod dagen som en gåva från Gud?« — og derefter tavshed. Jeg fik i en fart hovedet op over køjekanten. Det var en af mine børn, der, under sin søgen efter lidt morgenmusik, havde drejet radioen forbi en svensk station og netop havde fået denne sætning med. — «Tar du imod dagen som en gåva från Gud?» gentog jeg for mig selv. Jeg var med eet blevet lysvågen og samtidig nærmest skamfuld.

Da jeg lidt efter, kun iført et par badebukser, gik nede ved stranden og soppede, endnu med den dejlige prikkende fornemmelse i huden efter det friske morgenbad, summede det stadig i mit hovede: «Tar du imod dagen som en gåva från

Gud?» På en ganske anderledes intens måde end andre morgener opfattede jeg livets simplest tilgængelige skønheder, — solens glitrende spil i vandet og de våde sten, småbølgenes rislen og klukken, de mærkelige figurer og tunger, der dannedes i sandet, når bølgerne trak sig tilbage, mine børns kåde leg under morgenvasken, turen ind til byen forbi de bugnende marker, den blå hør, der i en bestemt belysning lignede en sø, det travle pulserende liv i byen, og stadig dette: »Tar du imod dagen, tar du imod livet, som en gave fra Gud?«

Den slags stemninger klinger jo desværre efterhånden af, men den chockagtige måde denne var opstået på, må have gjort, at den senere, ved flere lejligheder, hvor livets småfortrædeligheder havde antaget et urimeligt og dominerende omfang, pludselig er dukket op igen, har sat tingene på deres rette plads, og har gjort mig det klart, at livet jo er dejligt, livet er en kostelig gave, vi har fået. — Men — når vi selvoptagne kun ser ind mod os selv, når vi stirrer os blinde på vore egne fortrædeligheder, eller når vi kun har øje for egne fordele, forbliver livets skønhed skjult for os. Og her er det, «Rotary» har sin store mission, ved at hjælpe os til at se den anden vej, at se udad, til at se bort fra os selv.

Tak!

Kære venner fra H.u.H.!

Lange har jeg gerne villet bringe I kære venner fra H.u.H. en rigtig hjertelig tak for al den kærlighed, I har bevist imod mig under min sygdom.

Først tak for den kærlige hilsen I sendte mig på hospitalet.

Hvor gør det godt i en svær tid at mærke at der er trofaste venner der tænker på og beder for een.

Dernæst tak for den store overraskelse, I beredte mig ved min hjemkomst fra hospitalet, da jeg blev modtaget med den vældig store og fine blomsterbuket, I havde sendt til mig fra elevfesten. I ved ikke, hvor jeg blev bevæget ved synet af eders kærlighedshilsen. Og tak for adressen fra elevfesten med de kærlige hilsener fra så mange kendte og ukendte venner, der fulgte efter. Jeg må endnu kun være et stort barn, for ved modtagelsen fik jeg synkefornemmelser og blanke øjne og kunne kun fremstamme: Tak! jeg er det ikke værd. Det er altsammen uforskyldt, — en del af Guds uforskyldte nåde imod mig, igennem eder. Tak! Gud lønne og velsigne eder hver især.

Jeg har nu været hjemme på rekreation for at samle kræfter til næste operation. Jeg har haft stadige smerter. Overlægen siger, at jeg ikke vil blive befriet for disse, før jeg har gennemgået næste operation. Dersom denne går godt, skulle det blive bedre. Nu lige har jeg fået bud om igen at lade mig indlægge til — forhåbentlig — sidste omgang d. 24.8. Jeg er ikke glad for at skulle ind igen, men jeg beder min trofaste Gud, at han under alle forhold vil lade mig hvile i hans forjættelse om, at «Han hverken vil slippe eller forlade mig», men at han vil bære og holde mig og alle hans fast hos sig — og

så når vi skal gå igennem de dybe dale, der hvor vi mærker, at vor egen kraft er brudt. Sidst jeg var inde, og da jeg var længst nede, bad jeg «Søster» læse dagens løsensord for mig. Hun læste ordet: «Jeg vil ikke slippe og ikke forlade dig! Josv. 1,5. — Fra dette øjeblik var jeg tryk som et barn i sin moders arme.

Min hilsen og min tak til eder skal slutte med ønsket om, at I alle må være i vor trofaste Guds bevarende og velsigende hånds varetægt.

Eders

Hagen.

Efterskrift:

Kære venner!

Nu har jeg hørt om elevfestens forløb, hørt at det blev en dejlig fest. Et nyt blad er indflettet i den mindekrans, som gamle elever har fra H.u.H.s elevfester gennem årene. Der gemmes minder derfra, som de, der fik lov til at være med, tænker tilbage på med glæde og tak. Jeg har også hørt om elevforeningens generalforsamling og dens forløb. Allererst vil jeg gerne bringe hr. politiassistent K. V. Jørgensen en stor tak — ikke blot for hans udmærkede ledelse af generalforsamlingen, men også for alt hans arbejde i elevforeningen og for hans uselviske tjeneste for vor kære H.u.H. gennem mange år.

Iøvrigt blev generalforsamlingens valg mig en skuffelse. Jeg har været syg gennem længere tid og har bl. a. på grund af af ikke kunnet fylde min plads i elevforeningens bestyrelse. Det har længe trykket mig. Jeg har følt det, som svigtede jeg min opgave både overfor elevforeningen og skolen, hvorfor jeg havde bedt om, at der måtte blive valgt en anden i mit sted. Det blev der ikke. Det var mig en skuffelse, som ikke blev mindre, da jeg erfarede, at de to bestyrelsesmedlemmer, der vist har været med siden foreningens oprettelse, som har udført et enestående

arbejde for den og været blandt de bedste til at slå kreds om skolen i de tider, der var svære for den og den var ude i brændingen, ikke blev genvalgt.

Jeg vil med disse linier gerne bringe viceskoleinspektør C. Larsen og frk. Emma Augustinus min hjertelige tak både for al deres arbejde i elevforeningen, for deres enestående arbejde for H.u.H. og for trofast venskab gennem mange år.

Få af de yngre årgange ved, hvad disse to har betydet for vor skole. Først i trediverne havde vi landbrugskrise. Pengene var knappe. Mangen en landmand havde en søn eller datter, der gerne ville på skole; men de så ingen udvej til at skaffe skolepengene, hvorfor der ofte kom forespørgsler til skolen, om disse ikke kunne betales med en fed stud, kartofler eller andre naturalier. Ja, det var knapt med penge, rigeligere med varer, men skolen kunne jo ikke eksistere ved at få kød, flæsk og kartofler.

Både på denne og anden måde var det krisetid for H.u.H., ja, så hård, at nogle endogså tænkte på og talte om, at det var bedst, skolen likviderede.

Men de gamle elever elskede deres skole og slog kreds om den, dens lærere og forstander.

Og blandt dem, der var med til at trække det store læs, ja var primusmotor i arbejdet, var lærer C. Larsen. Trods landbrugs- og anden krise var han en af foregangsmændene til at starte en hjælpeindsamling til skolen blandt gamle elever. Målet sattes højt. Larsen mente, vi gamle elever — trods al krise — måtte kunne rejse 30,000 kr. til skolen. Dette nåedes ikke, men gamle elever fik dog gennem dette kærlighedsinitiativ givet skolen et håndslag på 17,000 kr.

I dag skal derfor C. Larsen have et håndslag med tak for denne bedrift og for trofast venskab gennem mange år.

Jeg kan forstå, at C. Larsens hjem og gerning lægger så meget beslag på hans evner og kræfter, at han gerne vil aflastes for en del arbejde, men jeg er vis på, at H.u.H. og elevforeningen også i fremtiden må regne med hans troskab, venskab og støtte, når et nap skal tages.

Og Emma Augustinus gik ud af elevforeningens bestyrelse. Dersom de yngre hold vidste, hvad hun har betydet og betyder for H.u.H., så tror jeg aldrig, det var sket. Hendes arbejdsindsats for H.u.H. betragter jeg som uerstattelig. Jeg glemmer ikke fra min første tid på H.u.H., at Pagh Petersen en dag sagde til mig: «Hagen, kender du Emma Augustinus?»

»Ja, lidt,« svarede jeg, »jeg har blot set hende her.«

»Ih,« sagde han, »du ved ikke, hvad hun har betydet for skolen og dens gerning, får du lidt af det at kende, vil du sande, at trofastere medarbejder for skolen har vi ikke.« Og for lang tid siden og endnu i dag vil jeg give min gamle afdøde forstander ret i hans udtalelse.

Hvem af de gamle elever har gennem så mange år tjent og ofret sig for H.u.H. med så trofast kærlighed og ildhu som Emma Augustinus? — Jeg kender ingen.

Hun var med til at slå kreds om skolen og bære den frem i dens værste krisetid. Som formand for H.u.H.-kredsen i København — ja vist som dens stifter har hun igennem de mange år holdt forbindelsen vedlige blandt den store skare af gamle H.u.H.ere, der er fra eller er stævned til og har slået rod i København.

Dersom de unge hold havde vidst, hvad frk. Emma Augustinus har betydet for H.u.H., da havde de valgt hende til æresmedlem af elevforeningens bestyrelse med stemmeret.

Det ville have været en passende tak for det arbejde, hun her gjort for H.u.H.

Og så vil jeg iøvrigt gerne hermed by-

de de nyvalgte velkommen i bestyrelsen; det vil blive vanskeligt at løfte arven efter de afgæede, men jeg byder jer hjertelig velkommen til arbejde som til fest. Der er også nu opgaver at tage fat på. Vi skal jo have skaffet skolen den gymnastiksal. Det kan lade sig gøre. Er der den samme kærlighed og offervilje i elevflokket nu som i svunden tid, kan der skaffes penge til både een og to gymnastiksale.

Med kærlig hilsen til såvel ny som gamle kammerater fra H.u.H.

Eders

Hagen.

To stævner på H.u.H.

hvortil også alle gamle elever er velkomne:

Kirkens Korshær

afholder kredsstævne og bibelkursus på Haslev udv. højskole lørdag d. 1. og søndag d. 2. oktober.

Program:

Lørd. d. 1. kl. 16,00: Velkomst v. forst. Magelund og sekretær Johs. Johnsen.
Kl. 17,00: Sognepræst Chr. Bartholdy »Kristendommen og det moderne menneske.«

Kl. 20,00: Offentligt møde i missionshuset: »Kirken i storbyens slumkvarterer« ved forsk. medarbejdere. — Afslutning ved forretningsf. Lehn Petersen.

Søndag d. 2. kl. 9,00: Andagt v. formanden for K.K.s landsstyrelse, kontorchet E. Sivertsen. Fællesbøn.

Kl. 10,00: Forstander Johs. Magelund: »Lægfolkets betydning for kirkens liv.«

Kl. 13,00—14,00: Event. udflugt til Brengentved.

Kl. 14,00: Korshærstjenesten, indledet ved chefen pastor Haldor Hald.

Kl. 16,00: Provst Rald: Bibeltide.

Kl. 19,30: Gudstjeneste v. domprovst C. Skovgaard Petersen: »Profeterne og det sociale spørgsmål.«

Kl. 21,45: Afrejse, forbindelse til København.

Prisen for begge dage, incl. logi (sengetøj må medbringes) og forplejning bliver kr. 14,00. Før søndag alene kr. 8,00.

Begge dage uden logi og forplejning kr. 3,00.

Første måltid på skolen bliver lørdag kl. 15,00, sidste måltid søndag kl. 21,00.

Indmeldelse kan ske til forst. Magelund, Haslev udv. højskole, tlf. 23, Haslev, eller til sekretær Johs. Johnsen, Dr. Priemesvej 5 I, København V. Tlf. vester 2618v.

Da der sikkert vil blive stor tilslutning og pladsen er begrænset, bedes man indmelde sig snarest.

Kirkeligt stævne

på Haslev udv. højskole 17.—20. oktober 1949.

Morgen og aften: Evangelisk tidebøn med gregoriansk sang i kirken. Den fornødne indøvelse sker daglig ved organist, sognepræst Erich Alshauge m. fl.

Talere: Pastor V. Lissner: Kirkens nederlag — kirkens sejr. Professor, dr. theol. R. Prenter: Nadveren. Sognepræst Sv. Aa. Nielsen: Gennemgang af aftensangens og morgensangens bibelske tekster. Højskoleforstander, pastor Johs. Magelund: Lægfolkets dygtiggørelse. Musikdirektør Inga Johnson og fuldmægtig, cand. jur. Bodil Winding Lauesen: Gudstjenesten og hverdagen. Sognepræst C. Bartholdy: Det moderne menneske og evangeliet.

Prædikanter: Sognepræsterne Tage Lunn og Johs. W. Jacobsen.

Kirkekøncert: Organist, magister Finn Viderø m. fl.

Udførligt program og nærmere oplysninger fås hos sognepræst Percy Eriksen, Bringstrup pr. Ringsted, til hvem indmeldelse sker inden 1. oktober ved indsendelse af mødegebyr: Kr. 5,00 (giro nr. 473.45). Prisen for deltagelse i stævnet er kr. 30,000, som erlægges ved mødet. Sengetøj medbringes. Studenter og seminarieelever: ingen mødeafgift.

For Theologisk Oratorium:

Svend Aage Nielsen,
sognepræst, Hjembæk.

Regin Prenter,
professor, Aarhus.

Viggo Lissner,
præst, Rigshospitalet.

Haslevkredsen i København (H.u.H.)

har møde på K.F.U.K., St. Kannikestræde, 1. oktober kl. 20. Fabrikant Vestergaard Poulsen, fmd. for skolens styrelse, taler.

Hjertelig velkommen!

P.k.v.

Emma Augustinus.

Lytte — søge og finde.

Et sus jager gennem træernes kroner, og vi forventer regn med grøde og frugt.

I menneskelivet kan dette sus også erfares. Det kan få mennesket til at lytte — søge og finde. Det er selve livet, som kalder, livet med de vidunderlige, store og bundløse kræfter. Selve livets skaber rækker ligesom sin hånd ud imod mennesket.

Store skarer af unge oplever dette i vore folkehøjskoler, og man ser unge stå op, gå frejdigt og med tillid ud til hverdagens problemer — men alt for mange unge møder aldrig dette livsvækkende sus.

Hverdagens dødvægt knuger dem under vandringen, de får aldrig tid til at lytte — søge og finde.

Ingen mulighed må gå til spilde, gives der en chance, for at flere kan få denne oplevelse.

Hilsen fra Sverrig!

Er der mon ikke mange unge som synger med Bjørnson:

Ud vil jeg! ud — å, så langt, langt, langt, over de høje fjælde!

For mig giver disse ord genklang. Og taknemlig er jeg, efter at have oplevet i Sverrig rejsen: »over de høje fjælde.«

Forstanderen skrev bl. a. følgende i elevbladets maj-nr. om »en evig sommer hos vor Gud.« Jeg syntes, det var så godt, så jeg besluttede at sende en hilsen med berettelse om forår i juni. Og tænker, som Grundtvig tænkte, da han skrev om en evig sommer, at det slet ikke er umuligt at henføre til evigheden.

De to sidste uger af juni måned rejste jeg Sverrig rundt. En rejse som fra Trelleborg til Neapel, om vi rejste den modsatte vej. På den strækning var der naturomskiftelser. Ikke er Sverrig lig Danmark. Lige så lidt som svenskerne er lig danskerne på samme måde ser man forandringerne i landskabet.

Midsommeraften gik turen til fjælds. I 700 m over havet gik vi i store snedriver. Det var kunstigt for en dansker; ikke var det koldt, tværtimod jo længere vi kom op, jo mere tøj lagde vi fra os, vi var klædte, som var det vinter og ikke midsommer.

Træerne stod endnu med spæde knopper færdige til at folde sig ud, det var at fejre forår i juni i stedet for midsommer.

Lapperne plejer omkring midsommer at holde ferie tre-fire dage. Forretningerne og alt holder stille. Alle fejrer man som-

meren, og solens stadige rundgang. Fra 25. maj til sidst i juli går ikke solen ned. Så man forstår deres glæde og trang til at feste.

Turen fra rigsgrænsen til Narvik igennem 45 tunneller og over fjæld med udsigt til sne, det var skønt, men koldt var det. Hvor herligt var det ikke efter at have passeret den geografiske afmærkning af den nordlige polarcirkel igen at møde sommeren.

Ebba Nielsen (1946).

Sommerpiger 1944

sendes en hilsen fra 5, der har fejret en festlig dag sammen i Struer.

Wammen, Hyldepind, Klokmose, Mathias og Maria Skovholm.

Bryllupper.

Fredag d. 30. septb. vies i Skoulund kirke frk. Meta Mølgaard (47) til gdr. Dejbjerg Jacobsen, Skovlund.

Bryllupsadresse: Lærkehøldt, Mølby st.

Søndag d. 4. septb. viedes i Nørre Bork kirke frk. Thea Christensen, sommer 46, til hr. gdr. Chr. Nielsen, Nr. Bork.

Søndag d. 24. juli viedes i Sejerslev kirke frk. Magda Bisgaard (vinteren 43-44) til gdr. Marinus Svendsen, Langagergaard, Laastrup pr. Skals.

Lørdag d. 10. septb. viedes i Vandborg kirke Lilly Nielsen (47-48) til sekretær Søren Vestergaard, KFUM, Varde.

Lørdag d. 3. septb. viedes i Køng kirke lærerinde frk. Hedvig Hansen, Glamsbjerg (sommer 43) til hr. overpostpakkemester Thusgaard, København.

Hjertelig til lykke!

ELEVSTÆVNER

Holstebro 25. september:

i højskolehjemmets sal.

Kl. 14,30: Foredrag v. lærer Borup.

Kl. 15,30: Kaffebord. — Frit samvær.

Kl. 16,45: Afslutning v. lærer Sv. R. Jensen.

Kl. 19,30: Møde i missionshuset v. forst. Magelund.

Velkommen alle.

P.u.v.

P. Stedsen.

Hvidbjerg 16 .oktober:

Kl. 14,00: Foredrag af forstander Thorlø.

Kl. 15,00: Kaffebord. — Frit samvær.

Kl. 16,30: Afslutning v. lærer Aksel Nielsen.

Kl. 20,00: Møde v. lærer Bent Munch.

Velkommen alle.

P.u.v.

Axel Amby.

Herning 23. oktober:

Kl. 14: Møde på højskolehjemmet. Lærer Bent Munch taler.

Kl. 15: Kaffe. — Frit samvær. — Afslutning v. lærer Ebbesen.

Kl. 20: Møde i missionshuset v. forstander Magesund.

Velkommen alle.

P.u.v.

O. Vestergaard Poulsen.

Tak

til de mange gamle elever, som har glædet os med kærlige hilsener og gaver ved vort bryllup.

DAISY og HIERONYMUS ZEUTHEN.

Hvad vi oplever.

Tirsdag d. 9. august startede vi med fuld kraft efter ferien.

Det var dejligt at være fri de 14 dage, men det var også dejligt at mødes på skolen igen. Alle havde vi nydt friheden, nogle dage i solskin, andre i regn, som det kunne falde sig, men fælles for os var glæden over at mødes og tage fat på hverdagens værk. I virkeligheden er det det, man kan holde længst til. Nu er vi snart ved midten af september, men tiden er gået med sædvanlig hast.

26.—27. var vi på den nu traditionelle tur til Sverrig, og naturligvis var den god. Vore egne busser klarede transporten; vi så Høganäs kulgruber, var på Kullen, Sundsgården og fik en interessant dag i København.

Det var en stortur; vi har ikke råd til flere af dem, men det skønne vejr og den dito omegn gav en del af os en fin tur, søndag den 11. ds.

Vi startede kl. 13 og strejfede rundt gennem Denderup vænge til Sparresholm, var i paradiset have og Brunbakkekloften; det var skønt, fyldte med septemberluft, glade over den varme og dog milde sol og rige naturindtryk, vendte vi tilbage til skolen hen mod aften og lod i spisesalen aftenmaden vederfares fuld retfærdighed.

Nordisk højskolemøde.

5.—9. september afholdtes på Tommerup højskole et stævne for arbejdere ved de nordiske Indre Missions-højskoler. Det var ikke så helt let for os i de dage. Vi ville gerne være der, og vi skulle — og ville også gerne være her.

Vi måtte se at dele os. Det gjorde vi på bedste måde, og fik alle lejlighed til at få en part af det.

Vort fælles indtryk er, at det var et godt og meget nyttigt samvær.

At træffe andre mennesker, tale ud sammen og klare sig, hvor vi er ens, og hvor vi er forskellige, er gavnligt, kan berige alle parter og gøre os dueligere til vort arbejde blandt nordisk ungdom.

Vi sender hermed en kraftig tak såvel til mødeledelsen som til vore udmærkede værter på T.H. og de mange, vi delte de gode dage sammen med.

Højskolen i København.

Atter i år lægger aftenhøjskolen i Bethesda ud med en meget vel tilrettelagt vinterskole.

Vi kan på det bedste anbefale vore læsere at deltage i denne. Der lægges ud onsdag d. 12. oktober.

Henvendelser bedes på grund af forstander Blomgrens sygdom foreløbig rettet til kommunelærer Søren Borello, Slotsherrensvej 268, Vanløse eller sekretær Jørgen Larsen, Bethesda, Rømersgade 17.

Og så var der

kontingent; skal vi se at få det afsted snarest. Det letter arbejdet her en hel del, når I er kvikke til at få det sendt.

Indkomne gaver til gymnastiksalen.

XII	
Transport	18.232,15
Hedvig Hansen, Glamsbjerg ...	5,00
Anna Jensen, Rolfsgade, Esbjerg	10,00
Indk. v. møde i Ølsted, Stouby	
hos Vilh. Jeppesen	10,00
Anna Olesen, Hanning	15,00
Rigmor Tanggaard, Sandvika ...	15,00
K. Astrupgaard, Odense	2,00

Ialt ... 18.289,15

Stor tak for alle gaver. Det er en opmuntring for os, der arbejder på skolen, at de gamle elever også fortsat vil arbejde på, at vi får en gymnastiksal. De fleste egne af Danmark har fået en god høst. Var det ikke en ide at sende et lille høstoffer til gymnastiksalen?

Johs. M.